

Dětem se musí otevřít možnosti v životě, respektovat jejich rozhodnutí, on si staví vlastní život. A o ten přece běží. Mívám někdy pocit, že jsem na houpačce. Ale vnímám, že můj syn dokonale vyřešil a zvládl situaci. Nikdy nevím, co se od něj ještě naučím. Mladého člověka je třeba nechat jít, ale být přítomný, postávat opodál a pozorovat. Dneska je dospělý. Už se umí o sebe postarat. Když si chce záležitost rozhodnout sám – a má na to právo – jeho mínění respektuju. Umí ve mně číst, ví dobře, když mám problém. Než ho vyslovím nahlas.

Prostor mezi dvěma dospělými má samozřejmě jiné dimenze, ale jedno zůstává, jsem jeho maminka. Každý rodič se mnou bude souhlasit, že i jejich potomci pro ně vždycky zůstanou jejich dětmi. A celý život budeme mít starosti. Zvláštní, někdy si neočekávaně připomenu určité záležitosti: nedávno v Ibsenově hře *Přízraky* hrála vedle mého syna roli jeho matky herečka Klára Melíšková. Prožívala jsem v hledišti jejich dialog o síle odpuštění. Najednou jsem vnímala, jak mateřská láska odpouští. Odpouští všechno, ničím se nezastaví. Hlavou mi prolítlo, co všechno jsem vedle něj sama prožila. Vlny obrovské lásky a strach, obava, zda budu dobrá maminka. Zda mu dám všechno, co si zaslouží. Jeho narozeniny slavím pokaždé s ním!

Když byl Vladimír malý, šlo vždy o problém nás dvou. Strašně důležité je nechat dítě zrát... Ale já nechtěla nařizovat, ale motivovat situace tak, aby se orientovaly správným směrem. Rozkazy nevedou nikam, musíme druhého sami inspirovat. Vymyslet princip soužití je práce rodiče v každém věku svého potomka. Vést tuhle linii je nejtěžší, co rodiče mají – všechno začíná zrozením dítěte a končí až naším odchodem. Vychovávat je totiž enormně složitá věc... Musíme „cestovat“ se svými dětmi v etapách jejich věku. Chce to někdy dokonce potlačit vlastní osobnost.

Od dětství jsem se mu snažila dát základy gentlemanství. Musela jsem mu umět také odpovědět na bezpočetné „proč?“ A nechat ho něco samotného rozhodnout! Předávala jsem mu chuť to udělat! Vedla jsem ho všemožně k zájmu o knihy. Pomohla jsem si jednou i malým „lhaním“. Miloval, jako všechny děti, televizi. Jednou jsem vyndala zástrčku ze zásuvky, a obrazovka potemněla.

„Neumím s tím nic udělat,“ objasnila jsem Vladimírovi namísto zákazu. „Jsem zoufalá...“

A on, tehdy malej kluk, mě vzal do náručí: „Nebud' smutná, mami, máme přece knihy!“

Jindy mě Vladimír zase bránil kvůli mé češtině, říkal:

„Moje maminka nemluví dobře česky, ne protože je blbá, ale protože je Francouzka.“

Jeho role se mění: on mě spíš začíná chránit, někdy se o mě bojí... Už jako mladý mě chránil. Teď ho vnímám jako muže. Stejně, jak se o svého syna bojím já, bojí se on o mě. Sám cítí, že mám někdy větší problém, než přiznávám. Nechci, abych pro něj byla zátěž. Mám tendence ukazovat, že všechno zvládnou. Mívám pocit, že Vladimír je silný element, že se našel, že se o něj můžu opřít... Cítím se vedle něj mladě. Karta se obrátila – dokáže víc oponovat, daleko víc se mi postaví. Už je muž a já už mohu být žena, nemusím být jenom „beton“, ta síla. Můžu ukázat svou slabost. Kolikrát mě už překvapil! Nadchází myslím velký okamžik proměny našeho vztahu – mohu být po jeho boku, přítomná, ale mám jen málo, co ho naučit. Spíš se učím já od něj. A to mě pokaždé potěší. Dnes máme dospělý vztah, jsme v každé situaci nejlepší kamarádi.

Pořád funguje třeba naše hvízdané „zpravodajství“. Když ho slyším při příchodu na schodech v domě pískat, jako by mně dopředu uklidňoval, že je všechno v pořádku.

Vladimírovi, synovi známého rodičovského páru, se podařilo jít vlastní profesionální cestou...

Být synem známých rodičů není procházka růžovým sadem, ale spíš peklo. Byl vychováván Francouzku a Moravákem, k herectví ho vedla spletitá cesta. Dětství měl šťastné, i když s ním kvůli rodičům cloumaly emoce. Brečel, byl někdy agresivní a smích střídal vztek. Byl na nás oba pyšný, ale nevyužíval to. Naopak. Když přišel moment, kdy se měl rozhodnout, co si vybere za profesi, snažila jsem se ho od herectví odradit. Vnitřně jsem tušila, jak to dopadne. Přála jsem mu ale jinou cestu.